

ท่านแก้ไขเอง แต่ถ้ามีคนเข้า ท่านไม่มีเวลา ท่านก็จะให้เจ้าของไข้ส่งใบบอกอาการไว้ จดชื่อเสียงเรียงนาม หรือแนบรูปถ่ายมาด้วย พอดกเย็น ๕ โมง ถึงเวลาประชุมสังฆกรรม ท่านก็จะเอาใบบอกอาการมาส่งให้หัวหน้าเวร ให้ทั้ง ๒ กะแบ่งกันเข้าที่ทำสมาธิใช้ธรรมกายแก้ไข ที่แก้ได้ก็หายเจ็บป่วยไป คนที่ถึงคราวไข้หนักเวร ถ้าบุญไม่พอนึกบุญไม่ออก หลวงพ่อก็สั่งให้ภรรยานำส้มมาอะระหังๆ เรื่อยไป ท่านไม่เคยพูดให้เสียกำลังใจ

คุณยายได้รับความไว้วางใจ ให้ใช้วิชาธรรมกายรักษาโรค ตลอดจนความป่วยเจ็บจากอุบัติเหตุมานานาประการอยู่เสมอ ท่านเล่าว่า สมัยที่มีโรงทำวิชาของหลวงพ่อดปากน้ำฯ วิชาธรรมกายแข็งแรงมาก ช่วยประเทศชาติและผู้คนพลเมืองได้เยอะ แต่ไม่มีใครรู้ บางคนรู้แต่ไม่เชื่อ (จาก “ยายเล่าให้ฟัง” หน้า ๓๓ โดยประทีปธรรม)

“การถวายข้าวพระ”

การถวายข้าวพระ เป็นผลงานทางจิตชิ้นเอก และสำคัญมากของคุณยายและคุณยายทองสุขที่ได้ร่วมกันค้นคว้าวิชานี้ ด้วยความรู้ในวิชาธรรมกาย ทำให้เกิดการรวมหมู่ รวมคณะในการสร้างบารมีมาตลอด

คุณยายได้กรุณาเล่า ประวัติที่มาของการถวายข้าวพระว่า “เดี๋ยวนี้ผู้ที่รู้เห็นธรรมะจริงๆ ตายกันไปมาก ผู้ที่จะถวายข้าวพระได้จริงๆ หายาก สมัยก่อนยายอยู่บ้านนอก เคยก่อเจดีย์ทราย พอยายมาอยู่วัดปากน้ำประมาณ ๒-๓ ปี ที่วัดปากน้ำมีคลองรอบๆ ยายเห็นเรือบรรทุกทรายผ่านมาข้างวัด เพื่อใช้กองเป็นพระเจดีย์ทรายในวัด ยายจึงเอาทรายมาก่อเป็นพระเจดีย์ แล้วชวนยายสูกนำขึ้นไป ถวายพระพุทธรูปเจ้าบนพระนิพพาน ยายเห็นชัดเจนว่าสามารถนำ



พระไชยบุลย์ รัชมชโย ในวันถวายข้าวพระ วันอาทิตย์ต้นเดือน ณ บ้านธรรมประสิทธิ์

ขึ้นไปได้ ตั้งแต่นั้นมาทุกวันพระ ยายกับยาย
ทองสุกจะชวนกันทำอาหาร แล้วบูชาข้าวพระ
นำของละเอียดขึ้นถวายพระพุทธรูปเจ้าทุก
พระองค์บนพระนิพพาน ถ้วยขามที่ใส่ที่มี
อยู่เป็นขามบิน พอนำขึ้นไปของละเอียดก็
เป็นขามบิน ยายเลยเปลี่ยน เลือกอ้อด้วย
ดี ๆ ขามดี ๆ ใหม่ ๆ นำขึ้นไปถวาย ทำอย่าง
นี้มาเรื่อย หลังจากยายสุกลิ้นชีวิตแล้ว ยาย

ยังคงทำต่อมาจนถึงปัจจุบันนี้ สมัยก่อนวัด
ปากน้ำไม่มีใครเขาทำกัน ยายกับยายสุก
ขยันและซอกแซก หยาบเราก็ตองทำละเอียด
เราก็ตองทำ"

"ใครว่าชาติหน้าไม่มีอย่าไปเชื่อ คน
เรายังมีกิเลส ต้องเกิดอีก ยายยังต้องเกิดอีก
เราก็ตองเกิดอีก พระพุทธรูปท่านยังต้องเกิด
นับสงฆ์ชาติไม่ถ้วนก่อนจะเป็นพระพุทธรูปเจ้า

ใครที่เขาว่าไม่เกิดอีก ต้องถามเขาว่า ถ้าเขา
ไม่เกิด เขาตายแล้วจะไปอยู่ที่ไหน เขาก็ยัง
ไม่รู้ แต่ยายรู้ว่า ยายมาจากไหน ตายแล้ว
จะไปอยู่ที่ไหน”(๑๙ ธ.ค. ๒๕๒๑)

สมัยที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อดมขโย
ขณะนั้นยังเป็นนิสิตอายุ ๑๙ ปี ได้มานั่งสมาธิกับคุณยาย ๑ ปี คุณยายได้ยก
หลวงพ่อกำขึ้นเป็นผู้นำถวายข้าวพระ และได้
ทำมาตลอดทุกอาทิตย์แรกของเดือน จนมา
ถึงปัจจุบันนี้มีได้ขาดเลย

“ พระ ของ ข ว ัญ ”

ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในช่วง ๕๐ ปีนี้ ประมาณ
๘๐-๙๐% ไม่ว่าจะเป็นคนจีนหรือคนไทย
มักต้องรู้จักหรือได้ยินชื่อเสียงอานุภาพของ
“พระของขวัญ” อันศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อดม

วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ สมัยนั้นคุณยายมีส่วน
สำคัญในการทำพระของขวัญของหลวงพ่อดม
วัดปากน้ำด้วย

“พระของขวัญ” เป็นพระพิมพ์เล็กๆ
ปางประทานพร อยู่ในซุ้มสามเหลี่ยม หลวง
พ่อดมสร้างครั้งแรก ๘๔,๐๐๐ องค์ หลวงพ่อนำ
ออกแจกครั้งแรก วันแรม ๖ ค่ำ เดือน ๑๑
พ.ศ. ๒๔๙๓ ในโอกาสจิตสมัย วันคล้ายวัน
เกิดของท่าน เพื่อเป็นของขวัญแก่ผู้ที่ร่วม
ทำบุญบริจาคทรัพย์ สร้างโรงเรียนพระ
ปริยัติธรรม ตั้งแต่ ๒๕ บาทขึ้นไป ใครจะ
ทำบุญบริจาคมากเท่าใด ก็ได้รับเพียงองค์
เดียว และต้องมารับกับมือหลวงพ่อดมด้วย
ตนเอง มารับแทนกันไม่ได้ รับได้ ๑ องค์
คนละครั้งเดียว พระของขวัญประกอบด้วย
ปูนแคลเซียมจากธรรมชาติ เช่น จากพวก
เปลือกหอยเป็นพวก Calcium Carbonate,
กลัวย่นน้ำว่าสุก, ดอกไม้หอมมีดอกมะลิ ที่
ใช้บูชาพระประจำวันเข้าเฝ้า แล้วนำออก